

नन्वेवंसांख्ययोगयोर्महाभयात्राणहेतुत्वंतुल्यं चेत्कोनयोर्विशेषइत्याशंक्यसांख्यानां पातशंका नास्ति योगिनां तु यावद्विदेहकैवल्यं पातशंका स्तीत्याह व्यवसायात्मिकेति व्यवसायस्तत्त्वनिश्चयस्तदालिकातदा काराबुद्धिरंतःकरणवृत्तिः अहंब्रह्मास्मीति वाक्यजन्या ब्रह्माकारांतःकरणवृत्तिर्ब्रह्मविद्याभिधाना समस्तवृत्त्यंतरबाधेन सम्यग्भ्युदिता एका एकैव सकृद्विभातोद्येष ब्रह्मलोक इति श्रुतेः ब्रह्मैवलोको ब्रह्मलोक इह ब्रह्मै वनहिसकृत्ज्ञाते ब्रह्मणि ज्ञातव्यं कर्तव्यं वा किंचिदवशिष्यते कृतकृत्यत्वाद्ब्रह्मविदोऽतोऽस्य पातशंका नास्ति अव्यवसायिना मज्ञानिनां तु बुद्धयो नंताः ताश्च प्रत्येकं बहुशाखा इति इदमेव मम श्रेय इति निश्चयस्य दुर्लभत्वात् कदाचिदश्रेयस्य पि श्रेयो बुद्धौ सत्यां पातशंका स्तीति महांस्तयोर्विशेष इति भावः ॥ ४१ ॥ उत्तरार्धमेव विवृणोति यामिमामित्यादिना यां पुष्पितां पुष्पितद्रुमवद्भूतोरमणीयां वाचं अक्षय्यं हवैचातुर्मास्ययाजिनः सुकृतं भवति अपामसो ममृता अभूमेत्येवं रूपां प्रवदंति अविपश्चितः अव्यवसायिनो मूढाः यतो वेदवादरताः वेदांतर्गतेषु अर्थवादेषु यस्य पर्णमयी जुहूर्भवति न पापः ॥ ४२ ॥ अतएव कर्मणो न्यत् आत्मज्ञानंतत्फलं मोक्षश्चनास्तीति वादिनो वदनशीलाः ॥ ४२ ॥ तथा भोगेश्वर्यैश्च तयोर्गतिः प्राप्तिस्तां प्रति तदर्थमित्यर्थः कामात्मानः कामयस्तचित्ताः अतएव स्वर्गपराः कीदृशीं भोगैश्चर्यगतिं जन्म

व्यवसायात्मिका बुद्धिरेकेह कुरुनंदन ॥ बहुशाखात्वनंतं ताश्च बुद्धयोऽव्यवसायिनां ॥ ४१ ॥ यामिमां पुष्पितां वाचं प्रवदंत्यविपश्चितः ॥ वेदवादरताः पार्थ नान्य दस्तीति वादिनः ॥ ४२ ॥ कामात्मानः स्वर्गपरा जन्मकर्मफलप्रदां ॥ क्रियाविशेषबहुलां भोगैश्चर्यगतिं प्रति ॥ ४३ ॥ भोगैश्चर्यप्रसक्तानां तयापलूतचेतसां ॥ व्यवसायात्मिका बुद्धिः समाधौ न विधीयते ॥ ४४ ॥

कर्मफलप्रदां प्राप्तभोगैश्चर्यो हि पुरुषस्तद्वासनावासितः पुनर्भोगैश्चर्यप्राप्तये जन्मलभते तदर्थं कर्माणि च कुरुते फलं च ततो भोगादिकं प्राप्नोतीति चक्रमनिशमावर्तते तेन निष्ठातश्च्युतो भवतीत्यर्थः किंच क्रियाविशेषे ण बहुलां यथा यथा वित्तव्ययायासाद्याधिक्यंतथा तथा भोगैश्चर्यप्राप्तेरप्याधिक्यमित्यर्थः एतेनात्यंतायाससाध्येष्वपि कर्मसु फललोभात्सज्जंत इत्युक्तं भाष्ये भोगैश्चर्यगतिप्रतिसाधनभूताः ये क्रियाविशेषा अग्निहोत्रादयः तद्बहुलां जन्मरूपं यत्कर्मफलं तत्प्रदां च वाचमेवेति व्याख्यातं ॥ ४३ ॥ भोगेति तया पुष्पितया वाचा अपलूतचेतसां पुंसां बुद्धिः समाधौ समाध्यनुष्ठानकाले व्यवसायात्मिका व्यवसायो ज्ञानंतदालिका शुद्धचिन्मात्राकारानविधीयते न भवति कर्मकर्त्तरिलकारः विरक्तस्य हि बुद्धिः समाधौ चिन्मात्राकारा भवति न तु भोगाद्यासक्तस्येति स्पष्टमेव भाष्ये तु समाधौ अंतःकरणे व्यवसायात्मिका बुद्धिर्न भवतीति व्याख्यातं यद्वासमाध्यनुष्ठानार्थमेव निश्चयात्मिका तेषां बुद्धिर्न भवतीति व्याख्येयं ॥ ४४ ॥